

Warszawa, dnia 28 grudnia 1951 r.

G01g 13/02

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY

Nr 34358

Kl. 42 f, ~~19~~ 13/02

Władysław Żeleźniak
(Wierchosławice, Polska)

Waga do samoczynnego odważania materiałów sypkich

Udzielono z mocą od dnia 1 października 1948r.

Znane wagi do samoczynnego odważania materiałów sypkich wykazują tę wadę, że części regulujące samoczynne odważanie znajdują się wewnątrz skrzynki wyspowej i zanieczyszczają się pyłem.

Waga według wynalazku tej wady nie posiada, ponieważ wszystkie części regulujące samoczynne odważanie znajdują się na zewnątrz skrzynki wyspowej, co ułatwia i przyspiesza ważenie. Waga może być na stałe przymocowana do zasobnika lub do specjalnego rusztowania przesuwne go na kółkach.

Przykład wykonania wagi według wynalazku jest uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia wagę w przekroju poprzecznym, a fig. 2 w przekroju podłużnym.

Płytką 1 podtrzymuje dwie pionowe ramy wsporcze 2 z przymocowanymi do nich w dolnym końcu siodełkami, w których osadzone są łożyska stalowe głównej poziomej belki 5 i które stanowią punkty oporu wózków 14 utrzymujących lej wyspowy 4 w położeniu pionowym.

Do płyty 1 przymocowana jest skrzynka wyspowa 3 z wyspem 21.

Do poziomej belki 5 przymocowane są sztywno belki 6.

Na jednych końcach tych belek, na ostrzach zawieszonych są wieszaki 7, przymocowane sztywno do leja wyspowego 4, a na drugich końcach belek 6, połączonych ze sobą sztywno prętem 27, na ostrzach zawieszony jest przeciwcieżar 8. Do dolnych końców wieszaków 7 przymocowane są łożyska stalowe 15, o które opierają się wózki 14 utrzymujące lej wyspowy w położeniu pionowym.

Belka 25 z ciężarkami 26 spoczywająca na stalowym łożysku umocowanym do jednej z ram 2 ułatwia dokładne ważenie. Lej wyspowy 4 zawieszony wieszakami 7 na jednych końcach belek 6 wchodzi w kanał skrzynki wyspowej 3 i opiera się o warstwę wójłoku umieszczoną w tym kanale. Dzięki temu pył wydzielający się przy ważeniu materiałów sypkich nie przedostaje się na zewnątrz. Do środkowej części leja 4 przymocowana jest obsada 29 do zaczepienia paska, którym przytwierdza się worek do leja. Na sworzniu, wkręconym w ściankę skrzynki wyspowej 3, zawieszony jest zaczep 18. W położeniu pionowym utrzymuje go osadzona na oddzielnym sworzniu rozpórka 19.

Dźwignia 10 jest osadzona na sworzniu przymocowanym do ścianki skrzynki wyspowej 3. Ściągacz 9 jest przymocowany do dźwigni 10. Dźwignia 11 jest umocowana sztywno na wałku 12. Licznik 28 wskazuje liczbę zważeń.

W ściance skrzynki wyspowej 3 osadzone są wałki 12 i 13 podtrzymujące szczęki 22 i 23 zamykające wysp 21. Szczeka 22 jest osadzona sztywno na wałku 12 a luźno na wałku 13, szczeka 23 zaś jest osadzona luźno na wałku 12, a sztywno na wałku 13. Na wałku 12 osadzone jest sztywno ramię 11 sprzężone dźwignią 10 i łącznikiem 9 z prętem 27.

Na wałku 13 osadzone jest również sztywno ramię 16 z przymocowanym do niego luźno krążkiem.

Krążek ten przechodzi przez otwór mimośrodowy dźwigni 17 zawieszanej na sworzniu umocowanym do ścianki skrzynki wyspowej 3.

Przy rozpoczęciu ważenia materiału zakłada się worek na dolną część leja wyspowego 4 i przymocowuje się go paskiem, po czym ręcznie opuszcza się uchwyt dźwigni 17 tak nisko, aż krążek ramienia 16 wpadnie we wgłębienie zaczepu 18. W tym czasie dźwignia 17 oswobadza wieszaki 7, a przeci ciężar 8 opadając unosi za pośrednictwem belek 6 lej wyspowy 4 do góry. Jednocześnie szczęki 22 i 23 otwierają wysp i materiał sypie się do worka, to jest zaczyna się ważenie.

W miarę przybywania materiału w worku lej wyspowy 4 z workiem zawieszony na jednych końcach belek 6 opuszcza się. Drugie końce belek 6 z zawieszonym na nich przeci ciężarem podnoszą się do góry i za pomocą pręta 27, ściągacza 9, dźwigni 10 i 11 i szczęki 22 zamykają wysp 21 tak, że przerwane zostaje intensywne dostarczanie materiału. Szczeka 22 posiada dwa otwory, przez które wpada jeszcze materiał w celu dokładnego wyważania, co powoduje dalsze opuszczenie się leja 4 z workiem. Przy końcu napełniania worka końce belek 6 na swej drodze ku górze podnoszą ramieniem 20 jeden koniec rozpórki 19 osadzonej luźno na sworzniu przymocowanym do skrzynki wyspowej 3.

Drugi koniec rozpórki 19 oswobadza zaczep 18, który pod naciskiem ramienia 16 odchyła się w

bok, co powoduje opadnięcie szczęki 23, natychmiastowe zamknięcie wysp 21 i przerwanie zupełnie dostarczania materiału.

Ramię 16 umocowane sztywno na wałku 13 połączonym sztywno ze szczeką 23 po odchyleniu zaczepu 18 opada, pociągając za sobą dźwignię 17.

Dźwignia 17 opadając opiera się o ściankę wieszaka 7 co zabiega podniesieniu leja wyspowego 4, wskutek czego waga zostaje unieruchomiona tak, że można worek z odważonym materiałem zdjąć i założyć nowy.

Zastrzeżenia patentowe

1. Waga do samoczynnego odważania materiałów sypkich, znamienna tym, że w skrzynce wyspowej (3) znajdują się tylko szczęki (22 i 23) do zamykania wyspu, wszystkie zaś pozostałe narządy do regulowania samoczynnego ważenia są umieszczone poza skrzynką wyspową.
2. Waga według zastrz. 1, znamienna tym, że posiada dwa wałki (12 i 13), za pośrednictwem których zamykane i otwierane są szczęki i których końce wchodzi do środka skrzynki wyspowej.
3. Waga według zastrz. 1 — 2, znamienna tym, że posiada dźwignię (17) z otworem mimośrodowym, która po odważeniu określonej ilości materiału opada i opierając się o ściankę wieszaka (7) przymocowanego do leja wyspowego (4) unieruchamia wagę.
4. Waga według zastrz. 1 — 3, znamienna tym, że w skrzynce wyspowej (3) wykonany jest kanał z uszczelnieniem nie przepuszczającym pyłu na zewnątrz, przy czym w kanał wchodzi brzeg leja (4).
5. Waga według zastrz. 1 — 4, znamienna tym, że posiada wózki (14) opierające się z jednej strony o stalowe łożyska (15) przymocowane do dolnych końców wieszaków (7) podtrzymujących lej wyspowy (4), a z drugiej strony o łożyska (15) umocowane do dolnych nieruchomych końców ram wsporczych (2), przy czym wózki (14) utrzymują lej wyspowy (4) w położeniu pionowym.

Władysław Zeleźniak

FIG. 2.

